

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****Aviat haurem de parlar-ne, aviat...**

Els encarregats de malmenar el poble de Granollers en aquest temps de la segona dictadura, no saben on toquen. Els escolanets d'En de Riba, ni en el supost que vulguessin demostrar que els governants de la ciutat en els darrers temps de la Dictadura primorriverista no havien obrat tan malament com la gent es creia, no ho podrien fer millor. Perquè, ciutadans, és ben segur que de seguir pel camí emprès per l'alcalde, senyor Rosàs, i els qui l'acompanyen, aviat haurà arribat el moment de parlar amb elogi de l'actuació dictatorial a Granollers de tots aquells homes que, a la caiguda de Primo de Rivera, també sofriren (per extensió) els dictats que mereixen sempre els qui, a l'empar d'una dictadura, desencadenen totes les passions, baixes i miserables, que tenen en incubació en llurs ànimes roïnes.

Doncs és el cas que a Granollers els dictadors d'aqueixa segona dictadura, que acabarà ensorrant el país i abocarà irremissiblement el poble a una guerra civil, governen tan malament, que ja no s'els pot demanar res més. I, si ara que anem vers la normalitat ho fan de manera tan irreflexiva i absurda, esgarrija només de pensar com hauria estat el govern de Granollers i quin esdevenidor s'hauria presentat als homes d'esperit liberal, si durant els sis anys llargs de Dictadura (amb majúscula) els alcaldes de Granollers s'haguessin dit Rosàs i Macià, Pineda i Carrencà, Montanyà i Guasch, etc., etc. A ben segur que, a més d'un, se l'hauria obligat a passar les portes de la ciutat nostra per enviar-lo a l'exili, si us plau per força.

Aqueixes reflexions ens les hem fetes més d'un cop, en veure com abusen del manament uns homes sense noció de cap virtut cívica, i amb una fòbia reconcentrada vers tot quant representa espiritualitat, tolerància, llibertat, democràcia, igualtat de tracte social, etc., etc. Perquè ni a l'Alcalde ni a cap dels consellers efectius, ni dels *honoraris* que aconsellen, els hem vist moure's per cap ideal superior. Per a ells, tot quant no sigui vil materialisme, que es tradueixi en rendiment positiu en son erari par-

ticular, o venjances personals, de les de classe més baixa, res no té cap importància. Els problemes vitals que té plantejats la ciutat de Granollers, no els preocupen poc ni mica; la pau i l'harmonia entre els granollerins, res no els importa; i la tranquil·litat de consciència que té aquell qui obra bé, a ells, que sols fan el bé quan s'equivoquen, no els interessa.

El cas de Granollers és insòlit; i quasi ens farien dir que és únic en l'història dels municipis de R. O. de la segona dictadura. Temps tindrem per a establir un estat comparatiu entre els ajuntaments de la primera dictadura i el que en apariència presideix En Rosàs. Cal solament esperar: els fets ja es descabdellen per si sols, gràcies al poc senderi que tenen els que manen.

Ara mateix, l'alcalde Rosàs i Macià ha denunciat al jutjat tota la minoria consistorial. Voleu cosa més extraordinària? On trobarem un poble que tinguin i aguantin un alcalde d'aquesta naturalesa?

Amb motiu del darrer ple consistorial, va haver-hi l'aldarull que tothom sap, sense conseqüències de cap mena, sinó la d'haver de sortir per la porta falsa (i amb més por que goig) l'alcalde se-

nyor Rosàs, el mateix que quan xiulaven als consellers de la minoria (aquests mateixos que ell avui porta al jutjat) reia tot satisfet i en un to tot xiroi deia que era l'«avalancha» del poble que volia fer justícia. I quan uns mesos després aquesta «avalancha» varia de criteri i protesta de la manera com procedeix l'Alcalde, En Rosàs i Macià *vol fer processar tots els consellers de la minoria*. On s'és vista semblant des preocupació? I d'això en diuen bones persones?

L'Alcalde i els mals consellers que té, han perdut el cap: cosa que toquen, cosa que trenquen. I com que han perdut el cap, mentre el busquen van donant cops per les parets. Conseqüència d'això que venim dient, serà que la política local s'enverinarà com ho estava en aquell temps que valdria més no recordar; essent-ne la causa, tant aleshores com ara, la maldat d'uns quants, que mouen els ressorts més rastres de la baixa política.

A tot això no s'hi veu el fi. Les denúncies plouran al Jutjat de la forma que ningú no espera. La honorabilitat de les persones quedarà com quedarà, i tot s'haurà realitzat per obra i gràcia d'En Rosàs, mogut per uns que sols disfruten quan fan mal, i tots ells emparats per un individu avesat a manar com en els temps del feudalisme, com és el Vicepresident de la Diputació de Barcelona, En Jaume de Riba i d'Espanya (abans Santiago).

Més, aquestes manifestacions de con-

Denunciem al Fiscal de S. M.

...Que fa prop de tres mesos està reclòs en la presó del Partit, per manament de l'Alcalde, En Albert Rosàs i Macià, un pobre home de vuitanta anys, anomenat Josep Pujolà i Batlle al qual, sense intervenció de la família, se'l vol tancar en el Manicomi.

...Que el Cap de la presó ha exposat quelques vegades a l'Alcalde la necessitat de resoldre aquest assumpte, que és el general comentari en tots els cafès de la ciutat, i que implica responsabilitat.

...Que no s'explica un tal estat de coses, si es té en compte — com diu a tothom que vol sentir-lo el Secretari particular de l'Alcalde, En Pere Pineda — que costa a l'Ajuntament, el pobre home que està a la presó, més d'un duro diari de queviures, que en forma de «bonos» se li faciliten.

...Que de públic es diu que no passarà res; que hi jugarà la política, i que es trobarà la sortida, car potser fora violent, per al senyor Jutge d'Instrucció, de quina prohibitat no dubtarem mai, haver de procedir contra un Alcalde de R. O.

Fiem en que justícia serà feta i que no quedarà en la impunitat un tan repugnant fet, impropri d'homes que es diuen cultes.

dolença, no es cregui pas ningú que són de covardia. A nosaltres no ens esparntaran pas. Que segueixi l'ofensiva fins allí on vulguin arribar. Per a trobar-nos en afers com el de les plaques, el de l'Aymerich i altres més, ja cal que corrin. Els actes punibles, són clarament definits en el Codi; i la justícia sols ha d'ésser una per a tothom.

Si els cacics que la Lliga Regionalista té destacats en aquest districte volen guerra, ens trobaran disposats a tot; i, com que nosaltres no som forasters, ni pensem canviar de poble, esperarem tranquils el dia que passi la *conductora* portant els quatre trastos de l'alcalde senyor Rosàs i Macià vers un altre poble.

Ell raí, que ja hi està acostumat!

Investides

—Encara és viu?...

—Sí, home; però ha tornat a menys. Fracassat allò de l'agència amb En Carreño, s'ha fet «recader» i actua d'amagat.

—Oh, bé!... Això no ho poden consentir En Carbó i En Xirau. Se n'ha d'enterar l'Hisenda...

—Doncs, sí, noi; divendres a la tarda cap a can Riba a buscar les fulles i... després, a portar-les al sacristanet Pineda, que, per tal de justificar els 30 duros, és capaç de dir a l'Alcalde que les ha fetes ell.

—Romanços! I que et creus que és tan tonto l'Alcalde?...

—Ens enterem d'una «última hora», que... *bueno!*

L'Espaniol l'ha ben guanyada! Cavallers, quin èxit!... Hip, Hip, Hip! Hurra!

Al Madrid, En Zamora li va costar vint mil duros.

La Diputació ha donat En Riba per cap calé. Apa, Rosell, que ja tornes a ésser *referée*.

—¡Ai, Sant Agustí ens valgui!

¿Què has fet, Manelitu?

Pobre Aymerich! Tan bon home que era!

Ara resulta que el que guanyava amb els bens, se l'hi *jalaben* les vaques i que tots queden en pau, i tot nivellat.

Menys mal que ja ho ha comprovat la Comissió i se li farà justícia.

—A cada ú el que li pertoqui.

—Res, que no ho vull creure!

—Sí, home. En Malatesta, no sabem si d'acord amb algú, li va deixar un *frac* que, *bueno*: una *cama curta* i l'altra *llarga*. I diuen que el Príncep va tenir un atac en veure'l i va fer que en Badosa el retratés. I ara, empipat, no el paga i el vol dur al Jutjat,

¡Pobre Santiago, com s'ha de veure!...

—S'ha fet pública una fulla, signada pels senyors Francesc Aymerich i Julià Prat, en la qual el senyor que li varen encarregar aquest treball, amb bon istil i manca d'arguments, per a fer dubtar del benefici de 4,604'50 de que l'acusà en sessió pública el conseller senyor Pagès, s'entreté en convidar-lo a que vagi al Matader, on veurà que les bàscules i romanés van molt fines i que s'ha «ferit la susceptibilitat d'un home honrat».

Nosaltres, quan menys creïem que ara sabríem exactament tot això de les quatre mil

i pico de pessetes, que el senyor Aymerich públicament va dir que no eren tantes. Perquè, si fossin tan poques, potser sí que s'en podria ressentir la susceptibilitat d'un home honrat.

L'Estatut del senyor de Riba

Sots aquest títol, «La Nau» de dimarts passat publica el seu editorial, signat per En Rovira i Virgili.

En aquest article es palesen clarament els conceptes ben poc satisfactoris que al polític republicà li mereix la conducta d'En de Riba. Aquí, a Granollers, els que l'hem hagut de partir, ja coneixem com las gasta el qui, de tant en tant, actua de President de la Diputació. Bé prou n'hem explicat i n'explicarem de facècies fetes o que ha fet fer el senyor de Riba! Dels coneixements jurídics i filosòfics d'aquest senyor, també en sabem un bon grapat, quasi tant com En Rovira i Virgili en pugui saber del President de la Diputació de Tarragona. De les tossuderies i «marraneries» d'En Riba també bé prou que en toquen les conseqüències a Granollers i als pobles del partit. Allí, com aquí, sabem fins on arriben les tossuderies d'aquest polític acaparador de càrrecs remuneratius. I que quan s'entossudeix, no hi ha qui el fassi rectificar; ni En Peret Pineda. D'allò dels fums i de les pretensions, sols cal mirar-lo quan el dijous surt del jutjat, a la una de la tarda: sembla que no té prou vorera per ell tot sol.

Ara que, tot i reconèixer que el Director de «La Nau» coneix bé l'etern aspirant a Diputat a Corts per aquest districte, senyor de Riba i de Espanya, ens acut un dubte: ¿Com podrà harmonitzar, En Ramon Montaña, també candidat, i només que candidat perpetu a l'Alcaldia de Granollers, la seva ideologia republicana i d'esquerra catalanista, que l'ha portat a tenir la coresponsalia de «La Nau» aquí, a Granollers, amb l'amistat política que el lliga al senyor Jaume de Riba, la qual amistat arriba a tal extrem, que a Granollers no fa res l'Alcalde que no ho mani En de Riba; i aquest no mana res que En Montaña no hi estigui conforme?

Vol creure'ns, senyor Montaña: Deixi la coresponsalia de «La Nau» i demani la de «La Veu». Vostè escriu molt malament i no sempre s'ajusta a la veritat; però aquell «Fatty» que ni per carnicer serveix, i que pomposament es titula periodista, no sap ni quan es celebra una conferència que l'han de fer davant de casa seva, que vol dir davant del seu nas de tuixó. «La Veu de Catalunya», ara que ve això del front únic monàrquic, necessita homes d'empenta i aprofitarà a vostè com home nou. El senyor Jaume de Riba (abans Santiago) li agrairà molt més els serveis que li ve prestant des de tant temps, i d'aquest modo tindreu màxima influència i podreu pagar molt menys per «reparto» del que us haveu posat aquest any. A més d'això, si renunciieu a la coresponsalia de «La Nau», podreu evitar que us retirin el carnet quan s'enterin de les «relacions íntimes» que teniu amb En de Riba. ja que, com es dedueix de l'escrit que comentem, En Rovira coneix prou i sobrerament el vostre «quefe» polític. L'assumpte de les coresponsalies ja deveu saber que a Granollers està molt mogut; i cal que estigueu «a l'aguait».

Ara, que si no voleu estar-hi vós «a l'aguait», encarregueu que hi estigui el vostre company d'aspiracions a un empleu municipal, qui des d'«Inquietud» cada quinzena s'hi posa.

Fent política

La Casa Bressol ha tingut sempre l'enemiga de certa gent de Granollers, i no direm les campanyes sostingudes pels militants del catalanisme d'En Santiago de Riba.

Es lògic, doncs, que l'actual Alcalde, *maleta* de don Santiago, es presti a actuar de *puntiller* de la més simpàtica de les institucions benèfiques de la ciutat nostrada.

Sots l'excusa d'unes obres en el Jutjat Municipal, i que no serem nosaltres qui neguem l'urgència, es desahucia els nins de famílies necessitades que durant les hores en que llurs mares, per tal de procurar-se mitjans per a viure, no poden oferir-los sol·licitos cuidados, permaneixen a la Casa Bressol excel·lentment atesos, gràcies a un mai prou reconegut altruisme de distingides senyores de la localitat constituïdes en Junta.

Naturalment que el primer a esbrinar—ja que la Corporació Municipal, que hauria d'ésser la millor salvaguarda de l'institució i és la que «senyala» mortal ferida,—és si l'alcalde té facultats per a actuar en forma tan radical com ha intentat, en concedir, autocràticament, un plaç de cinc dies per a efectuar el trasllat de mobles i efectes.

Suposem que la Junta, degudament asessorada, actuarà amb tota energia, fent que siguin respectats els seus drets, sense oblidar que la missió que tenen al seu càrrec és per demés sagrada, i que l'opinió de Granollers les acompanya en aquests moments de prova i no consentirà, malgrat vulgui cobrir-se la mercaderia amb engany, que es porti a terme un acte que, sens cap dubte, seria de deplorables conseqüències.

No val que es digui que s'ha procurat estatge decent a la Casa Bressol, si aquest s'ha buscat en una part gairebé extrema de la població, puix tothom endevinarà la piadosa intenció del senyor Rosàs. Davant l'impossibilitat, o millor, la dificultat de desplaçar-s'hi bona part de la nostra població obrera, que no podrà gaudir dels beneficis que fins ara els oferia, és de tèmer que quedin en nombre tan reduït els que acudeixin a la Casa, que, essent ja prou migrada la seva vida, corre el perill de desaparèixer.

Les 12 mil pessetes del senyor de Riba

Un amic de l'ex-diputat provincial per aquest districte, En Jaume de Riba i Espanya, ens escriu, en to una mica seriós, dient-nos que hem comès una injustícia volguent donar a entendre que dit senyor no és home desinteressat.

Les dates que dit amic del senyor de Riba ens facilita són realment de pes i nosaltres, davant la nostra equivocació, ens plau moltíssim de rectificar i així ho fem amb tot coratge, perquè «al bon pagador no li dolien prendes».

Ens assabentem per l'autoritzat conducte al·ludit, que el senyor de Riba ha resolt distribuir les 12,000 pessetes que té assignades com advocat assessor de la «Confederación Hidrogràfica del Pirineo Occidental» en la següent forma:

2,500 pessetes a l'Hospital Asil de Granollers.

2,000 al senyor Rector d'aquesta ciutat per a distribuir entre les entitats benèfiques religioses.

500 a la Casa Bressol.

1,000 a La Unió Liberal, secció de Beneficència.

1,500 a La Unió Liberal, per a ajudar al sosteniment de les escoles.

1,500 a l'Hospital de La Garriga.

1,500 a l'Hospital de Caldes de Montbuy.
1,500 a l'Hospital de Sant Feliu de Codines.
L'amable comunicant a qui devem i agraïm aquestes agradoses noves, ens participa, a l'ensem, que el senyor de Riba l'hi ha assegurat que prompte serà aprovat el projecte per a la construcció del Pantà de l'Abancó i que es compromet a que, per tot l'any 1931, surtin les obres a subhasta.

Molt bé, senyor de Riba. Aquest patriòtic i desinteressat comportament ens omplena de satisfacció, i, com adversaris lleals, ens plau, repetim, de rectificar-nos, tot i rendint al senyor de Riba i Espanya públic homenatge de reconeixement i admiració.

Dos retalls de "La Nau"

«La Nau», en una mateixa edició ha publicat dos articles, un, «L'Estatut del senyor de Riba», per A Rovira i Virgili, i altre, «Un comentari còmic», per Joaquim Aleu, dels quals ens sembla bé de reproduir-ne aquests dos «retalls»:

«L'opinió catalana ja sap ara com ha anat la qüestió de l'Estatut i ha vist qui són els responsables de la desviació esdevinguda. Es veu que el senyor De Riba és un home tossut i que vol fer de totes passades la seva. Un dia topa amb el seu correligionari senyor Valls i Taverner; un altre dia declara, com qui diu la guerra als partits republicans de Catalunya; ara s'entossudeix a fer fracassar l'esforç conjunt dels partits catalans per un projecte d'Estatut. I com que té bons ajudants en aquesta feina, és de preveure que en sortirà.

Hi ha qui diu que el senyor De Riba és un home de fums i que té la pretensió d'equiparar-se a Prat de la Riba, fins en el cognom. Però entre Prat de la Riba i De Riba hi ha una diferència: al darrer li manca el Prat, que és tanmateix el cognom essencial.»

***

«Per a arrodonir el to grotesc del comentari, el seu autor lliga el fet explicat amb la qüestió de l'Estatut de Catalunya. La troballa és magnífica, i probablement el senyor Jaume de Riba agrairà al comentarista de *La Veu* el gran esforç que aquest aporta a la tesi del vice-president de la Diputació de Barcelona.

El «plebiscit inequívoc» de què parla *La Veu* té una gràcia extraordinària. És a un plebiscit d'amos de cafès i de bars, propietaris i procuradors, que el senyor Jaume de Riba pensa sotmetre el seu Estatut?»

En la sessió del ple del 29 de setembre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva defensa enfront d'una acusació documentada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que "no són tantes pessetes" com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presenti la dimissió del càrrec. És indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'administrar els cabals de la ciutat.

Les escorrialles de l'albisme

...

L'orgue de la Lliga Regionalista, el defensor del *Delateu!* i del *Pacte de la Fam*, publicava un article, del qual en reproduïm només un paràgraf per a satisfacció de certs liberals de doble d'aquesta ciutat:

«...Sembla una cosa verament paradoxal que l'albisme, expatriat a Valladolid o Zamora, reïxi a Granollers o a les comarques gironines. El país començarà a dubtar de l'eficàcia ulterior de la dictadura, si veu repetir-se gaire aquests exemples desconcertants.

Es clar que la persistència d'aquestes escorrialles de l'albisme en la política catalana cerca la seva justificació ara en altres excuses i en l'evocació maliciosa de certs fantasmes. Però es l'albisme mateix que actua; l'esperit, que informava essencialment aquella política albina que el Cop d'Estat del 13 de setembre proclamà solemnement que venia a enderrocar.

Complim un deure elemental de llealtat cridant l'atenció del Directori envers aquest fenomen polític que observem tots avui a Catalunya amb una mica d'estranyesa: la revifalla de l'albisme en certes comarques de la nostra terra, a l'empar precisament del nou règim que foragità de la Península el senyor Santiago Alba Bonifaz, suara citat a la "Gasetta" per un jutjat de Valladolid.»

«La Veu de Catalunya», edició de divendres, 23 novembre de 1923.

Protesta contra un atropell

Copiem d'*El Día Gráfico*:

«El alcalde de Granollers, en sesión pública municipal pronunció unas palabras contra nuestro corresponsal en dicha ciudad don Claudio de Boét, afirmando que con todo y ajustarse a la realidad el contenido de sus informaciones, estima incompatible su cargo de secretario municipal con el de periodista.

Inmediatamente la Asociación de la Prensa de Granollers tomó este acuerdo, que transmitió al alcalde:

«En sesión celebrada ayer por la Asociación de la Prensa Diaria de Granollers, tomóse el acuerdo unánime de formular la más sentida protesta por la coacción de que ha sido objeto en sesiones públicas el asociado don Claudio de Boét, corresponsal de *El Día Gráfico*, al que parece querer impedirle el que cumpla su cometido como corresponsal, a pesar de reconocer que los hechos reseñados no se apartan en lo más mínimo de la realidad.

En esta misma fecha, esta Asociación se dirige al presidente de la Federación de la Prensa Catalano-Balear, en súplica de que el hecho ocurrido se ponga en conocimiento de la autoridad civil de la provincia »

El Día Gráfico no pide a sus corresponsales cédulas políticas, existiendo en ellas las más opuestas ideas, sinó la más firme atención a la objetividad y verdad de sus informaciones. Si el alcalde de Granollers ha reconocido la realidad de lo transmitido por nuestro corresponsal, a nuestro periódico no le toca más que ratificar al señor Boét su confianza, mostrando su extrañeza ante la teoría sustentada por el alcalde de Granollers, teoría que confiamos será recogida por la Federación de nuestra Prensa.»

***

Amb tot i que l'esmentat acord de l'Associa-

ció de la Premsa fos pres per «unanimitat», vegin com tracta aquest assumpte el diligent corresponsal de «La Veu de Catalunya», que pertany a l'Associació.

«Un acord.—L'Associació de Premsa Diària de Granollers ha acordat dirigir-se a l'alcalde protestant d'una suposada coacció que féu el secretari de l'Ajuntament al corresponsal d'*«El Día Gráfico»*, senyor Boet.

La suposada coacció és que el senyor alcalde en la darrera sessió de la C. M. P. indicà al senyor Boet que fos més exacte en fer les seves cartes per l'esmentat diari.»

Això de la «suposada coacció», repetit per dues vegades, no té preu, i s'acredita de periodista quan escriu que la «suposada coacció» la «féu el secretari de l'Ajuntament al corresponsal d'*«El Día Gráfico»*, senyor Boet.»
Rei dels Cels, quin embolicst!

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Granollers i el Sans empaten a zero

El Granollers diumenge començà a refer-se de la seva actuació en aquest campionat.

L'obtenció d'un punt en camp adversari, i més en jugar amb un equip com el Sans, és una prova de que l'onzè granollerí poc a poc va recuperant aquella força que li valgué l'ascens a la categoria en que avui milita. El partit de diumenge fou disputat amb gran entusiasme i va acabar amb un empat injust, perquè la victòria la tenia ben merescuda el Granollers.

Pedret, del Sans, va salvar el seu equip d'una *debacle*.

Un *penalty* amb que fou castigat el Granollers, fou aturat per Gallofré.

L'arbitratge, de Santiago, va tenir sensibles equivocacions que perjudicaren l'equip granollerí.

Gallofré, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Losada, Martí i Navarro, formaven el Granollers.

Pedret, Villacampa, Carbonell, Vela, Robles, Bartolí, Cuchy, Tayeda, Iglesias, Aliart i Calsina, el Sans.

El públic, correcte.

Avui, Granollers-Terrassa

Aquesta tarda s'enfrontaran, al camp local, els primers onzès del Terrassa i Granollers.

Es un partit, el d'avui, que ha despertat un gran interès, tota vegada que hom espera veure un Granollers completament recuperat i disposat a aconseguir aquelles victòries que en la temporada passada li valgueren l'ascens de categoria.

En els rengles locals «debuta» altre nou jugador, procedent del Poble Nou i Júpiter. Es tracta de Ubeda, interior esquerra, del qual en tenim immillorables referències i amb el qual hom confia en una major efectivitat a la davantera.

El Terrassa, que té el segon lloc en la puntuació d'aquest campionat, és un difícil contrincant i per això l'expectació és més crescuda.

Som optimistes i creiem en els nostres.

GOL

Impremta Garrell : Granollers

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ◆ GRANOLLERS ◆ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat

AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS

Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Fàbrica

Carrer de Paludàries

CLOTET

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM   Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria

Camises Sport amb colls de dues formes

Perfumeria de les millors marques : Venda a raig

Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció

Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146